

Sygn. akt: III U 428/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 31.01.2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 17.12.2012r. do 16.12.2014r.;
- stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

III U 428/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.01.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

T. B. w dniu 7.02.2013r. wniósł odwołanie od tej decyzji zarzucając jej niezgodność z przepisami i stanem faktycznym. Odwołujący kwestionował ustalenia Komisji Lekarskiej ZUS, utrzymując, że w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 30.09.2008r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podnosząc że zgodnie z ustaleniami lekarza orzecznika jak i Komisji Lekarskiej ZUS odwołujący nie został uznany za niezdolnego do pracy, co w konsekwencji było podstawą wydania decyzji odmownej, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

T. B. był zatrudniony jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu w Zespole Szkół Zawodowych Nr (...) w O.. W dniu 30.09.2008r. uległ wypadkowi przy pracy, wskutek którego doznał zmiążdżenia ręki prawej ze złamaniem kości palców śródreżca, w związku z czym przez okres 182 dni pobierał zasiłek chorobowy, a następnie miał przyznane za okres od 31.03.2009r. do 16.12.2009r świadczenie rehabilitacyjne. Następnie przebywał na urlopie dla poratowania zdrowia dla nauczycieli do 29.09.2010r.

W dniu 3.09.2010r. odwołujący złożył do ZUS wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzją z dnia 13.12.2010r. ZUS odmówił mu tego prawa. W wyniku zaskarżenia w/w decyzji Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 24.11.2011r zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1.09.2010r. do 16.06.2011r.

W dniu 13.06.2011r. odwołujący zwrócił się do ZUS z kolejnym wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzją z dnia 30.09.2011r. ZUS ponownie odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wyrokiem z dnia 20.04.2012r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. B. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 17.06.2011r. do 16.12.2012r.

W dniu 8.11.2012r. odwołujący złożył do ZUS kolejny wniosek o ustalenie uprawnienie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W celu ustalenia niezdolności do pracy T. B. została skierowany na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS. W dniu 27.12.2012r. lekarz orzecznik ustalił, że T. B. nie jest niezdolny do pracy. Od powyższego orzeczenia odwołujący wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS, która to w swoim orzeczeniu z dnia 24.01.2013r. ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższych ustaleń ZUS w dniu 31.01.2013r. wydał zaskarżoną decyzję odmawiającą przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie T. B. jest zasadne i jako takie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 6 i art. 17 ustawy z dnia 20 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U 2009 nr 167, poz. 1322 z późn. zm) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy przysługują renta z tytułu niezdolności do pracy.

Stosownie do treści art. 17 ust. 4 cyt. wyżej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, spowodowanej wypadkiem przy pracy, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jak upłynął od ustania prawa do renty.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust 1-3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U nr 39 poz. 353 z późn. zm.) który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściową utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła

zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściową niezdolna do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania T. B. uzależnione było od ustalenia przez Sąd czy odwołujący jest osobą niezdolną do pracy i czy ta niezdolność pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 30.09.2008r.

Na powyższą okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii i medycyny pracy, jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego. Biegli po przeprowadzeniu oględzin i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną odwołującego rozpoznali u niego wadliwie wygojone wieloodłamowe złamanie paliczków podstawnych i kości śródreżca II i III ręki prawej po przebyłym urazie zmiążdżeniowym u praworęcznego z upośledzeniem chwytu oraz nadciśnienie tętnicze. Biegli zgodnie uznali, że powyższe schorzenia oraz stopień ich zawansowania powodują u odwołującego częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 30.09.2008r. jako kontynuacja renty. Biegli nie podzielili stanowiska Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała odwołującego za zdolnego do pracy. Zdaniem biegłych T. B. nie może wykonywać prac wymagających pełnej sprawności manualnej prawej ręki. Wskazali, że odwołujący jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu zobowiązany jest do obsługi maszyn w ruchu (frezarki, szlifierki, tokarki z użyciem kluczy ślusarskich), prace te wymagają szczególnej precyzji a ograniczony chwyt siłowy i pensetowy odwołującego u jego prawej ręki uniemożliwia mu takie prace. Biegli wskazali, że orzeczeniem lekarza medycyny pracy z 22.11.2010r. i 21.04.2011r. odwołujący został uznany za niezdolnego do pracy na stanowisku nauczyciela praktycznej nauki zawodu. Biegli stwierdzili, że stan zdrowia odwołującego od ostatniego badania nie uległ poprawie i zajęli stanowisko, że odwołujący zgodnie z posiadanym wykształceniem i kwalifikacjami jest częściowo niezdolny do pracy na wskazany okres 2 lat jako kontynuacja renty.

Odwołujący nie wniósł żadnych uwag odnośnie opinii biegłych natomiast organ rentowy w piśmie z dnia 24.06.2013r. wskazał, że opinia biegłych jest wprawdzie odmienna od orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, jednak organ rentowy nie wnosi żadnych uwag dotyczących tej opinii.

Sąd w całości podzielił wywody i wnioski biegłych lekarzy sądowych. Opinia została wydana po przeprowadzeniu starannej analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, jak i po przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznane schorzenia, jak i wnioski znajdujące się w opinii biegłych są rzeczowe, spójne i logiczne. Nie bez znaczenia jest fakt, że biegli przy ocenie niezdolności do pracy odwołującego mieli na uwadze nie tylko występujące schorzenia ale także kwalifikacje zawodowe odwołującego, czemu dali szczególny wyraz w uzasadnieniu swojej opinii, gdzie w sposób logiczny i kompetentny wyjaśnili stopień niezdolności do pracy oraz jej związek z wypadkiem przy pracy odwołującego z dnia 30.09.2008r.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres od daty wstrzymania świadczenia tj. od 17.12.2012r. do 16.12.2014r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania przed ZUS, z uwagi na błędną decyzję Komisji Lekarskiej ZUS, która dysponowała niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami, w tym w szczególności dokumentacją lekarską, pozwalającą na uznanie odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy już na etapie postępowania przed ZUS. Odwołujący nie przedstawił na etapie postępowania sądowego żadnej nowej dokumentacji, która nie byłaby znana ZUS. Na błędną decyzję Komisji Lekarskiej ZUS wskazuje opinia biegłych sądowych, którzy jednoznacznie wypowiedzieli się, że odwołujący jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.